

Finanslovforslaget forudsætter et fald i de samlede importpriser på 1 pct. i 1990 og en stigning på 3 pct. i 1991. I 1990 skaber det en forbedring af bytteforholdet på 1 pct., idet eksportpriserne skønnes uændret i 1990. I 1991 er der regnet med en stigning i eksportpriserne på 3 pct.

Skønnene for priserne på importen og det private forbrug er blandt de faktorer, der påvirkes mærkbart i tilfælde af en fastholdt større stigning i råoliepriserne.

Arbejdsmarkedet

Arbejdsløsheden har siden slutningen af 1988 ligget forholdsvis fladt på et niveau, der andrager ca. 265.000 personer. I de samfundsøkonomiske skøn bag finansloven forudsættes en lille nedgang til i gennemsnit 260.000 personer i 1990 og 255.000 personer i 1991. Gennem de seneste måneder er den sæsonkorrigerede ledighed imidlertid steget, hvilket betyder, at der må påregnes en højere ledighed end disse tal.

Den samlede *beskæftigelse* faldt fra 1988 til 1989 med 14.000 personer, men har siden starten af 1989 vist en svag stigning. Beskæftigelsen skønnes at vokse med 10-15.000 personer i både 1990 og 1991.

Timeproduktiviteten i de private byerhverv steg kraftigt i 1989 med 4,5 pct. Der forudsættes yderligere stigninger på ca. 2 pct. årligt i 1990 og 1991. Den højere produktivitet er en vigtig forudsætning for at opretholde konkurrenceevnen, og samtidig betyder en højere produktivitet, at priserne kan stige mindre end omkostningerne.

Opsparing og betalingsbalance

Den stedfundne og skønnede udvikling betyder, at den private sektors opsparing næsten er stor nok til at finansiere sektorens investeringer, jfr. *tabel 3.2.3*. Der er således sket en usædvanlig kraftig og hurtig vending siden 1986, hvor den private sektor havde et opsparingsunderskud på knap 60 mia.kr. svarende til næsten 9 pct. af BNP. Siden 1960 har den private sektor i gennemsnit haft et opsparingsunderskud i størrelsesordenen 5 pct. af BNP, hvis lavkonjunkturperioden i starten af 1980'erne undtages. Det ville i 1990 svare til ca. 40 mia.kr.